

vlinder, zwarte variëteit, welke in 1876 bij een Engelschen kweeker was ontstaan en zich sindsdien ook naar het vasteland verspreid had.

De rups die ik zoo'n tijd geleden vond, bleef dus wel niet in gebreke iets merkwaardigs te laten zien.

De vlinder was na enkele dagen reeds dood. Ik heb haar bewaard, met de drie omhulsels. Voor iemand, die er belang in mocht stellen, is het materiaal voor nader onderzoek dus nog aanwezig.

Haarlem, September 1923.

H. VAN THIEL.

Wilde Zwanen. — Het is mij een bijzonder genoegen U de volgende mededeeling te kunnen doen.

Gisterenmiddag, 6 October, des namiddags ten 4 uur bevond ik mij op de Ugchelscheide ten Z.O. van Apeldoorn.

Mijn aandacht werd getrokken door een gejoel in de lucht, kort daarop kwam een troep mooie witte wilde zwanen ter sterkte van minstens 60 stuks uit het N.O. opdagen en trokken verder in Z.W. richting. Aanvankelijk vlogen zij in een onregelmatige V vorm doch toen zij goed boven de heide kwamen werd het eene lange linie en behielden zij deze formatie.

Zij vlogen op eene hoogte van ± 100 M. en ik kon ze door de avondzon prachtig waarnemen.

Vergissen was niet mogelijk, daar ik er op de Zuiderzee veel waargenomen en veel exemplaren geschoten heb, hier in Apeldoorn had ik ze echter nog nooit gezien, ook komt mij het trekken vroeg in het najaar voor wilde zwanen voor; de vorige week zag ik er op zee te Scheveningen ook 3 stuks in Z. richting trekken.

Apeldoorn, 6 Nov. '23.

E. A. TEDING VAN BERKHOUT, kolonel b. D.

Onze Haarlemmerhout. — Toen we dit jaar de nestkastjes in de Hout controleerden, viel het ons in tegenstelling met vorige jaren op dat het aantal kleinere zangvogels, ook wat soorten aangaat, was toegenomen.

Zoo werd de nachtegaal, die vorige jaren (vanaf 1920) nooit meer gehoord werd, dit voorjaar op wel drie verschillende plaatsen opnieuw geregeld waargenomen.

Ook de fluitier werd dit voorjaar voor 't eerst geregeld zingend door ons genoteerd.

Door deze geregelde waarnemingen mogen we zeker wel aannemen, dat deze beide soorten hier (weer?) broedvogel zijn.

Volledigheidshalve willen we even vermelden, dat ook fitis, tjiftjaf, spotvogel, tuin-fluitier, grasmusch en zwartkop-grasmusch (waarschijnlijk slechts één paartje) in de Hout broeden.

Naar onze meening komt dit voor een groot deel op rekening van de keurige onderhout beplanting (die den laatsten tijd steeds verbeterd is) en de doelmatige bewaking. Wat de nestkastjes betreft, deze zijn vrij goed bezet (70 %), voornamelijk door kool- en pimpelmeezen en enkele boomklevers, waarvan twee in uilenkasten en één in een meezenkast broeden.

We hopen, dat we uit de Hout steeds zulke goede berichten kunnen blijven geven.

De Blauwe Reigers.

G. C. A. JUNGE, H. TESCH.

Meeuwnesten. — Ik heb er nog geen melding van zien maken en vertel het daarom nog maar even. Het vorig jaar op Schiermonnikoog zijnde bij paal XIV, de laatste Kobbeduintjes (het zgn. „Willemduin") zagen wij daar zoo maar op de heele strandvlakte, die zich rondom het Willemduin uitstrekt, kolossaal groote nesten van zilvermeeuwen, heele horsten van bijna een halven meter hoogte en een grondvlak van in doorsnede gemiddeld een meter. Met wortels en halmen van het helmgras was een wonderwerk van nest op het vlakke zand opgebouwd, dat voldoende hoogte bezat om beschermd te zijn voor het stuivend zand, misschien zelfs sterk genoeg was om een hoogen vloed te trotseeren. Het waren prachtstukken, de nesten van die zilvers bij paal XIV. Ik zou graag willen weten of zich deze vogels door ervaring in den loop der jaren tot dergelijke burchten bouwers hebben ontwikkeld. Of zou dit het origineele type zijn?

Zutphen.

F. KOSTER.